

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μετ' ἐνδιαφέροντος, πιστεύομεν, θ' ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπομένη σελίς, ἀπεσπασμένη ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν τίτλον τοῦτον περιεργατάτου καὶ τελευταίου μυθιστορήματος τοῦ γνωστοῦ «ἀστρονόμου πειητῆ» Φλαμμαριών. Ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος σύγκρουσις συμβαίνει περὶ τὸ τέλος τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος μὴ ἐπενέγκουσα ὁμῶς τὸ τέλος τῆς Γ'ς, ὅπως ἐγράφη ἐσφαλμένως ἐν τῇ *Ἑστία*, πρὶν μνηστῆν τοῦ καινοφανοῦς βιβλίου.

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ.

Ἀδυσωπήτως, ὡς νόμος τοῦ πεπωμένου, τὸν ὅποτον οὐδεμία ἰσχὺς δύναται νὰ κάμῃ, ἀδυσωπήτως, ὡς σφαῖρα ἐξεληυσα ἐκ τῶν σιαγόνων τοῦ τηλεβόλου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν βαίνουσα, προὔχρει ὁ κομήτης πάντοτε ἀκολουθῶν τὴν τακτὴν αὐτοῦ τροχὸν μετὰ ταχύτητος ὁλοὲν αὐξανούσης πρὸς τὸ σημεῖον τοῦ διαστήματος, ὅπου ἐμελλε νὰ φθάσῃ ἡ Γ' κατὰ τὴν νύκτα τῆς 14 πρὸς τὴν 15 Ἰουλίου. Δὲν ἠπατήθησαν οὐδὲ κατὰ ἰῶτα οἱ τελειωτικοὶ ὑπολογισμοί. Τὰ δύο οὐράνια σώματα, ἡ Γ' καὶ ὁ κομήτης, ἐμελλον νὰ συναντιθῶσι, καθὼς δύο συρμοὶ σιδηροδρομικοὶ ριφθέντες ὁ εἷς κατὰ τοῦ ἐτέρου διὰ φανταστικῆς καὶ τυφοῦ γκαλὸπ τοῦ αἰμοῦ, καὶ μέλλοντες νὰ συντριβῶσι καὶ ἐξουδενισθῶσι παρὰφύως ἐν τῇ μανιώδει συγκρούσει δύο ἀνκατασχέτων μανιῶν. Ἀλλ' ἐν τῇ προκειμένη περιστάσει ἡ ταχύτης τῆς συναντήσεως θὰ ἦτο ἐξακοσίας καὶ πέντε φορὰς ἀνωτέρα τῆς συναντήσεως δύο συρμῶν ἐχόντων ἀρχικὴν ταχύτητα 100 χιλιομέτρων καθ' ὥραν.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 13 πρὸς τὴν 14 Ἰουλίου, ὁ κομήτης κατελάμβανεν ὅλην σχεδὸν τὴν ἔκτασιν τῶν οὐρανῶν, καὶ διεκρίνοντο διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ δίνει πυρὸς κυλινδρουμένου πέριξ ἄξονος ἐπικλινούς πρὸς τὴν κατακόρυφον. Καὶ ἦτό τι παρεμφερὲς πρὸς στρατιὰν ὅλην μετεώρων ἀτάκτως καταφλεγόμενων, μεταξὺ τῶν ὑποίων ὁ ἠλεκτρισμὸς καὶ αἱ ἀστραπαὶ συνῆπτον φανταστικὰς γιγαντομαχίας. Τὸ διάπυρον ἄστρον ἐφαίνετο στρεφόμενον περὶ ἑαυτὸ καὶ ἐνδομύχως κινούμενον ὡς νὰ ἦτο πεπρωκισμένον δι' ἰδίᾳς ζωῆς, ζωῆς βατάνων, ζωῆς θλίψεων. Πίδακες πυρὸς ἀνεριπτοῦντο ἀπὸ ἐστιῶν διαφόρων, χλωροὶ οἱ μὲν, αἰματώδους ἐρυθροῦ οἱ ἄλλοι, καὶ οἱ λαμπρότεροι θαμβοῦντες τοὺς ὀφθαλμοὺς πάντας δι' ἀνεσπέρου λευκοῦ φέγγους. Προφανὲς ἦν ὅτι ἡ ἡλιακὴ φωταγωγία ἐπέδρα ἐπὶ τῆς δίνης τῶν διαφόρων ἀτμίδων, ἀποσυνθέτουσα σώματά τινα, παράγουσα συνθέσεις ἄλλας ἐκκροτικάς, ἠλεκτρίζουσα τὰ προσεχέστερα μέρη, ἀπωθοῦσα τοὺς καπνοὺς πέραν τῆς κεφαλῆς ἐκείνης τῆς ἀπειρομεγέθους, ἥτις ἐπῆρχετο καθ' ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἴδιον τὸ ἄστρον ἀνέπεμπεν πυρὰ διαφωρότατα τῆς ἀτμοειδοῦς ἀντανακλάσεως τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, καὶ ἐξερύγετο φλόγας διαρκῶς ἐντεινομένης, καταφερόμενον ὥσπερ τέρας κατὰ τῆς Γ'ς, ἣν ἠπέλπει νὰ καταφάγῃ διὰ γενικοῦ ἐμπρησμοῦ.

Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποτον ἔτι μᾶλλον κατέπλησεν καὶ κατεπτόει, καὶ ἐπέτεινε τὴν φρίκην τοῦ θεάματος, ἦτο ἡ παντελής ἀφασία καὶ νεκρικὴ σιγή· οὐδεμία φωνὴ ἤκουετο. Οἱ Παρίσιοι καὶ ὅλοι οἱ ἀνθρώποι πλινθισμοὶ ἐσιώπων, ὡς ἐξ ἐνστίκτου, τὴν νύκτα ἐκείνην, παράλυτοι καὶ ἀδρανεῖς καὶ ἀκίνητοι ἐκ τῆς ἀρρήτου ἐκείνης προσδοκίας, ζητούντες ν' ἀντιληφθῶσιν ἢ χὼ τινα

ἐκ τῆς οὐρανιας βροντῆς, ἥτις προυχώρει, καὶ οὐδείς κρότος ἔφθανε ἐκ τοῦ κομητικοῦ πανδαμονίου ἐκείνου.

Πλησιφαῆς ἔλαμπεν ἡ σελήνη, πρασίνη ἐντὸς τῆς ἐρυθρᾶς καμίνου, ἀλλ' ἄνευ φέγγους καὶ μὴ γεννώσα πλέον σκιάς. Ἡ νύξ δὲν ἦτο πλέον νύξ· τᾶστρα εἶχον ἐξαφανισθῆ. Ὁ οὐρανὸς ἔσχε-
πάζετο ὑπ' ἀνταυγείας τῆς αὐτῆς πανταχοῦ ἐντάσεως.

Νύκτες πολλαὶ εἶχον ἤδη παρέλθῃ ἄνευ ὕπνου, καὶ τοῦ ἀγνώστου ὁ τρόμος ἐκράτει ἄγρυπνον πᾶσαν διάνοιαν· οὐδείς ἐτόλμησε νὰ κοιμηθῇ· ἐφαίνετο ὅτι ἔμελλε νὰ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὕπνος ὁ τελευταῖος, καὶ ὅτι δὲν θ' ἀπελάμβανον πλέον τὴν ἡδονὴν τῆς ἐξεγέρσεως. Χλωρὸς φόβος ἐζωγραφίζετο ἐπὶ τῶν προσώπων πάντων, κοῖται ἦσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἀτημέλητος ἡ κόμη, ἀπλανῆ τὰ βλέμματα καὶ ἄγρους ἡ χροιά — σημεῖα τὰ ὅποια ἀπετύπωνεν ἡ φοικωδεσττέρα ἀγωνία τῶν ὄσων ποτὲ ἐβάρυναν ἐπὶ τῆς μοίρας τοῦ Ἀνθρώπου.

Ὁ πνευστὸς ἄλλ' ἀπέβαινεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ξηρὸς, ἐπὶ μᾶλλον θερμὸς. Οὐδείς εἶχε σκεπθῆ ἀπὸ τῆς προτερίας ν' ἀναπληρῶσθαι δι' οἰασδήποτε τροφῆς τὰς ἐξανηλεθείσας δυνάμεις, καὶ ὁ στόμαχος ὁ ἥμιστα συνήθως ἐπιλήσιμων ἑαυτοῦ, οὐδεμίαν ἐπρόβαλλεν ἀπαίτησιν. Δίψα ὅμως φλογερὰ ὑπῆρξε τὸ πρῶτον φυσιολογικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ξηρασίας τοῦ ἀέρος καὶ οἱ μᾶλλον νηφάλιοι καὶ ἐγκρατεῖς ἐκόντες ὑπεῖκον εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κατευνάσωσιν αὐτὴν διὰ πάντων τῶν δυνατῶν μέσων, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσι. Ἡ φυσικὴ ὁδὸν ἤρχιζεν τὸ ἔργον τῆς καὶ ἔμελλεν ταχέως νὰ ὑπερισχύσῃ τῆς ἡθικῆς ἀγωνίας. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἀπέβαινεν ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν μᾶλλον πνιγρὰ, μᾶλλον κουραστικὴ, μᾶλλον σκληρὰ. Ἐκλαίον οἱ νήπιοι παῖδες, πᾶσχοντες ἐξ ἀγνώστου κακοῦ καὶ καλοῦντες τὰς μητέρας τῶν.

Ἐν Παρισίοις, Λονδίῳ, Ρώμῃ, ἐν Βερολίῳ καὶ Πετρούπολει, εἰς ὅλας τὰς πρωτευούσας, εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, οἱ τεταραγμένοι πληθυσμοὶ ἐπλανῶντο εἰς τὸ ὑπαιθρον, ὅπως οἱ μύρμηκες τρέχουσιν ἐπτοημένοι περὶ τὰς προσβληθείσας καὶ ἀνατραπείσας ὑπογείους οἰκήσεις τῶν. Πᾶσα ἐργασία τοῦ κανονικοῦ βίου παρημελήθη, ἐγκατελείφθη, ἐλησμονήθη, πᾶσαι αἱ ὑποθέσεις παρελύθησαν. Εἰς οὐδὲν πλέον ἐλογίζοντο οὐδὲ τὰς οἰκίας τῶν, εἰς οὐδὲν τὸν πληθύνοντων, εἰς οὐδὲν τὴν ἰδίαν τῶν ζώην. Τελεῖα ἡθικὴ κατὰπτωσις καὶ ἐξουδένωσις ἐπεκράτησε, πληρεστέρα καὶ τῆς ἐκ τῆς ναυτιάσεως προεούσης.

Εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰς πλατείας ἡ αὐτὴ πανταχοῦ σιωπὴ. Δὲν ἀντήχουν αἱ φωναὶ τῶν μὴ πωλούντων οὐδ' ἀγοραζόντων πλέον· εἰς τοὺς ἀέρας, τὰ ἀεροπόρα, τὰ ἐλικόπτερα, τὰ εὐδιοίκητα ἀερόστατα εἶχον ἐξαφανισθῆ. Τὰ μόνα ὀχήματα, τὰ ὅποια ἔβλεπέ τις παρευλαύνοντα ἦσαν παντοειδεῖς νεκροφόροι ἄμαξαι, νεκρώσιμοι συνοδῖαι ἄγουσαι ἐπὶ τὴν ἐσχάτην πυρὰν τὰ πρῶτα θύματα τοῦ κομήτου, ἀπειράριθμα ἥδη.

Ἡ 13 καὶ 14 Ἰουλίου παρῆλθον ἄνευ σπουδαιοτέρου ἐπεισοδίου· ἀλλὰ μετὰ ποίας συνοχῆς καὶ ἀγωνίας προσέβλεπον τὴν ἐσχάτην ἡμέραν!

Οὐδέποτε ἴσως δύοσις τοῦ ἡλίου ὑπῆρξεν μεγαλοπρεπεστέρα, οὐδέποτε ὁ οὐρανὸς ἐπέλαμψεν καθαρώτερος. Τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας ἐφαίνετο ὡς νὰ ἦτο σαβανωμένον ἐντὸς τῆς ἐκ χρυσοῦ καὶ πορφύρας κλίνης του. Ὁ ἐρυθρὸς τοῦ δίσκου κατήρχετο πρὸς τὸν ὀρίζοντα. Ἀλλὰ τὰ ἄστρα δὲν ἐπέτελλον. Ἀλλὰ ἡ νύξ δὲν ἤρχετο. Τὴν ἡλιακὴν ἡμέραν διεδέχετο σελήνια καὶ κομητικὴ ἡμέρα, λάμπουσα δι' ἐντόνου φωτός, ὑπομιμνήσκοντος τὰς αὐγὰς τοῦ βορείου σέλαος, ἀλλὰ ζωηροτέρου ἔτι, ἀπορρέοντος ἐξ εὐρείας φλογόβουλου ἐστίας, ἥτις δὲν ἔλαμπε μὲν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐπειδὴ εὐρίσκετο ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, ἀλλὰ ἥτις βεβαίως ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸν Ἥλιον. Καὶ ἡ φωτεινὴ αὕτη ἐστία ὕψους ἐξ ἀνατολῶν συγχρόνως μετὰ τῆς Σελήνης, ἥτις ἐφαίνετο

ἀνερχομένη μετ' αὐτῆς τὸν οὐρανόν, ὡς ἐπιτύμβιος ἄρτος ἐπὶ τοῦ νεκρώσιμου βωμοῦ, δεσπόζουσα τοῦ ἀρρήτου τῆς φύσεως πένθους. Καὶ ἐφ' ὅσον ἐκείνη ἀνυψοῦτο, ὡχρία ἡ Σελήνη, ἀλλὰ τῆς κομητικῆς ἐστίας ἐπετεινετο ἡ λάμψις ἐφ' ὅσον κατήρχετο ὁ ἥλιος τὸν δυσμικὸν ὀρίζοντα· καὶ ἤδη, κατὰ τὴν ὥραν τῆς νυκτός, ἐβασίλευεν ἐπὶ τοῦ σύμπαντος ὁ νεφελώδης ἐκείνος ἥλιος, ἡ ἐρυθρὰ ἐκείνη ἀλουργὶς μετὰ τῶν αἰθῶν καὶ ὡχρῶν ἀναρριπτήσεων πυρός, ὁμοίων πρὸς εὐρυτενὲς ζεῦγος πετερύγων. Ἠλίθια ἐκ τοῦ τρόμου τὰ βλέμματα πάντα ἐνόμιζον ὅτι ἔβλεπον γίγαντας ἀσύμμετρον, ὅστις ὡς αὐθέντης ἐποιεῖτο κατοχὴν Γῆς καὶ οὐρανοῦ.

Ἦδη ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τῆς κόμης τοῦ εἶχεν εἰσελάσῃ ἐντὸς τῆς τροχιάς τῆς σελήνης· ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐμελλε νὰ ψάυσῃ τῶν ἡραιωμένων στρωμάτων τῆς γῆνης ἀτμοσφαιρας, τῶν εἰς τὸ ἔσχατον ὕψος τῶν 200 χιλιομέτρων ἰκνουμένων.

Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅλοι οἱ ὀφθαλμοὶ ἐγένοντο βλοσυροὶ καὶ φρικωδῶς περίτρομοι, βλέποντες ἀναθρώσκουσαν κύκλῳ τοῦ ὀρίζοντος τὴν ἀπειρομεγέθη ἐκείνην πυρκαϊάν, ἀφ' ἧς πάντοτε διεξέφευγον πρὸς τὸν οὐρανὸν ἱανθεῖς γλωσσίδες πυρός. Ἀποτόμως αἴφνης μειοῦται τοῦ κομήτου ἡ λάμψις, διότι ἀναμφιβόλως μελλούσης ὅσον οὐπὼ νὰ ἐπέλθῃ τῆς συγκρούσεως πρὸς τὴν γῆν, εἰσεχώρησεν ἤδη εἰς τὴν σκίαν τῆς καὶ ἀπώλεσε μέρος τοῦ φωτός αὐτοῦ, ἐκείνο ἀκρῶς ὅπερ ἐδανείζετο ἐκ τοῦ ἡλίου· ἡ φαινομενικὴ αὕτη ὕφεσις ὠφείλετο ἀναμφιβόλως καὶ κατὰ μέγα μέρος εἰς ἀποτέλεσμα τῆς ἀντιθέσεως, διότι, μόνις οἱ ὀλιγώτερον ἤδη θαμβούμενοι ὀφθαλμοὶ ἐσυνειθίσαν καὶ εἰς τὸ νέον τοῦτο φέγγος, τοὺς ἐφαίνετο ἐπίσης σχεδὸν ἔντονον ὅπως καὶ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ἄχρουν καὶ ἀπαίσιον καὶ νεκρώσιμον. Οὐδέποτε ἡ Γῆ ἐφωτίσθη ὑπὸ παρομοίας ἀνταυγείας· ἦτο τι ὅμοιον πρὸς ἄδυσσον χλωμῆς φωταγωγίας πέραν τῆς ὁποίας διεφάνοντο φαντασιωδῶς ὀρχούμενοι οἱ σκηπτοὶ τῶν κεραυνῶν. Ἀφόρητος κατέστη τοῦ ἀέρος ὁ αὐχμός, ἡ θέρμη φλογεροῦ κλιβάνου ἔσφυζεν ἄνωθεν καὶ πνιγνρὰ ὁσμὴ θεοῦ, ὀφειλομένη εἰς τὸ ὅζον, ἐμόλυνε τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἐκαστος ἐπίστευσεν ὅτι ἔφθασεν ἡ τελευταία τοῦ ὥρα.

Μεγάλη κραυγὴ ἐδέσποσεν πάσης ἄλλης ἀγωνίας.

— **Καίεται ἡ Γῆ! ἡ Γῆ καίεται!** ἰκούετο πανταχόθεν ἐν φρικαῖαι ἀλαλαγμῷ.

Ἄλλος πράγματι ὁ ὀρίζων ἐφαίνετο ἤδη ἐπιστεφόμενος ὑπὸ διαδήματος ὑποκυάνων φλογῶν. Μετὰ τῆς θερμότητος καὶ τοῦ αὐχμοῦ, τοῦ καταστρέφοντος πᾶσαν ζωικὴν λειτουργίαν, συνηνοῦντο ἤδη ἡ δηλητηρίασις τῆς ἀτμοσφαιρας ἐκ τῆς ἀναμίξεως τοῦ ὅζου τοῦ ἀνθρακος, ὅπερ ἤρχιζε παρσάγμενον. Τὰ ὦτα ἐβόμβουν ὡς ὑπὸ τινος ἐπικηδείου κωδωνοκρουσίας ἐνδομύχου, ἡ καρδία ἐπέσπευδεν τοὺς ἀγωνιώδεις αὐτῆς παλμούς. Πύρινος συγχρόνως βροχὴ ἤρξατο πάντοθεν καταπίπτουσα, βροχὴ διαττόντων ἀστέρων, ὧν τὸ μέγιστον μέρος δὲν ἔφθανε μέχρι τῆς γῆς, ἀλλὰ μεγάλη πληθὺς αὐτῶν ὅπωςδ' ἴποτε διερρήγνυτο δίκην ὀβουζίων καὶ κατέπιπτεν ἢ καὶ διεπέρα τὰς στέγας ἀνάπτουσα δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν πυρκαϊάς. Ἦδη εἰς τὰ πυρὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνταπεκρίνοντο τὰ τῆς γῆς, ὡσεὶ στρατιὰ κεραυνῶν περιπτυσσομένη στενῶς τὸ σύμπαν. Βρονταὶ ἐκκωφωτικαὶ διεδέχοντο ἄνευ διαλείψεως ἀλλήλας, προϊόνσαι ἄλλαι μὲν ἐκ τῆς ἐκρήξεως τῶν βολίδων ἄλλαι δ' ἐκ τῆς ἀπείρου θεέλλης, καθ' ἣν ἐφαίνετο πᾶσα ἡ ἀτμοσφαιρικὴ θερμότης μεταβαλλομένη εἰς ἡλεκτρισμόν. Συνεχὴς βρόμος, ὑπομιμνήσκων τυμπανοκρουσίαν μακρυνήν, ἐπλήρου τὰ ὦτα, διακοπτόμενος ὑπὸ φρικωδῶν συγκρούσεων καὶ ἀπαισίων συριγμῶν ὄφρων.

Ἐξάπαντος τὴν φορὰν ταύτην ἦτο τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Ἐκαστος ἔλαβε πρὸ ὀφθαλμῶν, χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ζητήσῃ ἐπικουρίαν τινά, ὅτι ἐμελλε νὰ ταφῇ ὑπὸ τὰ ἑρείπια τῆς παγκοσμίου πυρκαϊᾶς.

Καὶ ἠνώθησαν ἐν ὑστάτῃ περιπτύξει τὰ σώματα ἐκείνων οἵτινες δὲν ἐγκατέλειψαν ἀλλήλους καὶ οἵτινες εἰς οὐδὲν ἄλλο πλέον ἀπέβλεπον ἢ τὴν παρηγορίαν τοῦ κοινοῦ θανάτου.

Ἀλλὰ τὸ μέγα μέρος τῆς οὐρανίας στρατιᾶς εἶχεν ἤδη παρέλθῃ καὶ εἰδὸς τι ἀραιώσεως, κενοῦ, ἐσχηματίσθη ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἴσως ἕνεκεν τῶν μετεωρικῶν ἐκρήξεων, διότι αἰφνιδίως αἱ ὕελοι πᾶσαι τῶν οἰκιῶν διερράγησαν ὑπ' ἐσωτερικῆς τινος ὠθήσεως, καὶ αἱ θύραι μόναι τῶν ἠνέωγησαν. Ἐπνευσεν φρικώδης καταιγὶς ἀναρριπίζουσα τὴν πυρκαϊάν καὶ ἀναψύχουσα συνάμα τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες ἐπανάρχοντο εἰς τὴν ζωὴν, λυτρώμενοι τοῦ θεινοῦ ἐφιάλτου. Κατακλυσμώδης ὑετὸς ἐπηκολούθησεν εὐθὺς ἀμέσως.

Ἡ κρίσις παρῆλθε. Σμικρὸν κατὰ σμικρὸν συνήρχετο ἡ ἀνθρωπότης, καὶ ἐπανεύρισκε τὴν εὐτυχίαν τοῦ ζῆν. Ἡ νύξ ἐξηκολούθει φωτιζομένη ὑπὸ τῆς ὥχρας κομητικῆς ἀνταυγείας, ἥτις ἐπὶ πᾶσι κεφαλῶν, ὑπὸ τῆς διαρκοῦς πτώσεως τῶν μετεώρων, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνημμένων ἐτι πανταχοῦ πυρκαϊῶν. Ὅταν ἐπέτειλεν ἡ ἡμέρα, πρὸς τὴν τρίτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν, εἶχον ἤδη παρῆλθῃ τρεῖς ὥραι ἀπ' ὅτου ὁ πυρὴν τοῦ κομήτου προσέκρουσε πρὸς τὴν γήινον σφαῖραν καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἄστρου παρῆλθε πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ, ἀλλ' ἀκόμη ὁ ἡμέτερος πλανήτης ἔμενεν ἐξ ὀλοκλήρου βεθυθισμένος ἐντὸς τῆς οὐρᾶς του. Ἡ σύγκρουσις συνέβη δέκα καὶ ὀκτὼ λεπτὰ μετὰ τὸ μεσονύκτιον κατὰ τὴν Παρισινὴν ὥραν.

Εὐτυχῶς ὁ κομήτης ἐπιπολαίως μόνον εἶχον προσφάσῃ τῆς Γῆς καὶ ἡ σύγκρουσις πολὺ ἀπέχεε νὰ εἶναι κεντρικὴ. Ἄνευ ἀμφιβολίας ἡ ἑλξὶς τῆς γῆς εἶχεν ἐνεργητικῶς ἐπιδράσει ἐπὶ τῆς πτώσεως τῶν βολίδων ἐπὶ τῆς Ἰταλίας καὶ Μεσογείου· ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ τροχὴ τοῦ κομήτου ἐξ ὀλοκλήρου μετεβλήθη ἕνεκα τῆς διαταράξεως ταύτης, ἐνῶ ἡ Γῆ καὶ ἡ Σελήνη ἐξηκολούθησαν τὴν κανονικὴν αὐτῶν περὶ τὸν Ἥλιον περίοδον, ὡς νὰ μὴ εἶχε συμβῇ οὐδέν. Ἡ τροχὴ τοῦ κομήτου, ἀπὸ παραβολικῆς, ἐγένετο ἐλλειπτικὴ ἔχουσα τὸ ἀφῆλιον αὐτῆς πλησίον τοῦ σημείου τῆς ἐκλειπτικῆς ὅπου διὰ τῆς ἑλξεως τοῦ ἡμετέρου πλανήτου εἶχεν δεσμευθῇ.

I. Ν. ΓΡΥΠΑΡΗΣ

Α. ΤΟΥΡΓΟΥΤΗ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΥ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

Οἱ ἀπὸ δεκαπενταετίας παρακολουθοῦντες τὰ νέα τῆς ἡμέρας εἴτε ἐν ταῖς ἐφημερίσιν εἴτε ἐν τοῖς περιοδικοῖς συγράμμασιν θὰ ἔλαβον συχνὰ πυκνὰ ἀφορμὴν ὅπως ἀναγνώσωσι εἰς τὰ ποικίλα, πάρεργα, ἀνάλεκτα κτλ. σχετικὸν τι ἀναφερόμενον εἰς τὸν ὑπνωτισμὸν, ὅπερ πολλάκις, οὐ μόνον διήγειρε τὴν περιέργειαν ἀλλὰ καὶ τὸν θαυμασμὸν ἐστὶν ὅτε καὶ τὴν δυσπιστίαν αὐτῶν. Καὶ πράγματι πολλὰ τὰ θαυμαστὰ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ὑπνωτισμῷ ὥστε νὰ προκαλῶσι καὶ τὴν δυσπιστίαν τῶν πολλῶν. Θὰ προσπαθῶ νὰ ἐκθέσω χάριν τῶν ἀγνώστων τῆς καλῆς «Ψυχῆς» διὰ σειρᾶς ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον ὑπνωτισμοῦ πάντα τὰ παράδοξα φαινόμενα τοῦ ὑπνωτισμοῦ καὶ τὴν δυνατὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων τούτων ὅπως ταῦτα ἀντελήφθην ἐξ ἰδίης πείρας ὅτε πειραματίσας ἐπὶ τινων ἀτόμων καὶ ὅ,τι σχετικὸν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀνέγνωσα εἰς ἐιδικὰ